

CESTIČKA K BOHU

Modlitby

Cestička do nebe
je tady pro tebe.
Ke Kristu Králi,
co není v dáli,
jdi cestou jedinou,
s celou svou rodinou.

Obsah

ZÁKLADNÍ MODLITBY	3
RŮŽENEC	5
Zaslíbení sv. růžence	6
Tipy k modlitbě růžence.....	7
Historie růžence.....	8
KŘÍŽOVÁ CESTA	9
Křížová cesta pro děti.....	10
Dvouřádková křížová cesta	12
Křížová cesta mládeže.....	13
KORUNKA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ.....	17
Zaslíbení koruky k Božímu milosrdenství	17
NOVÉNA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ	18
LITANIE K NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI JEŽÍŠOVU	22
Modlitba zasvěcení Srdci Ježíšovu	23
LITANIE KE VŠEM SVATÝM.....	24
VLASTNÍ MODLITBA.....	25

ZÁKLADNÍ MODLITBY

Apoštolské vyznání víry (CREDO):

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna Jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha Svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha Svatého, svatou Církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Modlitba Páně:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se Jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

Zdrávas Maria:

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého, Ježíš. Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Sláva Otcí:

Sláva Otcí, i Synu, i Duchu svatému, jako bylo na počátku, nyní i vždycky, i na věky věků. Amen.

Zdrávas Královno:

Zdrávas, Královno, Matko milosrdenství, živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva! K tobě voláme, vyhnaní synové Evy, k tobě vzdycháme, lkajíce a plačíc v tomto slzavém údolí. A proto, orodovnice naše, obrať k nám své milosrdné oči a Ježíše, požehnaný plod života svého, nám po tomto putování ukaž, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká, Panno Maria!

Pod ochranou Tvou:

Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko. Neodmítej naše prosby v našich potřebách, ale ode všeho nebezpečí vysvobod' nás vždycky, Panno slavná a požehnaná, paní naše, prostřednice naše, orodovnice naše. Se Synem svým rač nás smířiti, Synu svému rač nás poroučeti, k Synu svému rač nás přivésti.

Anděl Páně:

Anděl Páně zvěstoval Panně Marii – a ona počala z Ducha Svatého.

Zdrávas, Maria ...

Maria řekla: Jsem služebnice Páně, – ať se mi stane podle tvého slova.

Zdrávas, Maria ...

A Slovo se stalo tělem (úklona) – a přebývalo mezi námi.

Zdrávas, Maria ...

Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko, aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních

Modleme se:

Pane, poznali jsme andělské poselství o vtělení Krista, Tvého Syna; vlej nám, prosíme, do duše svou milost, ať nás Jeho umučení a kříž přivede ke slávě vzkříšení. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Ke svatému archandělu Michaeli:

Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji, proti zlobě a úkladům d'ábovým budiž nám ochranou. Příklad jemu Bůh, pokorně prosíme: A ty, kníže vojska nebeského, uvrhni satana i jiné duchy zlé, kteří ke zkáze duší světem obcházejí, božskou mocí do propasti pekelné. Amen.

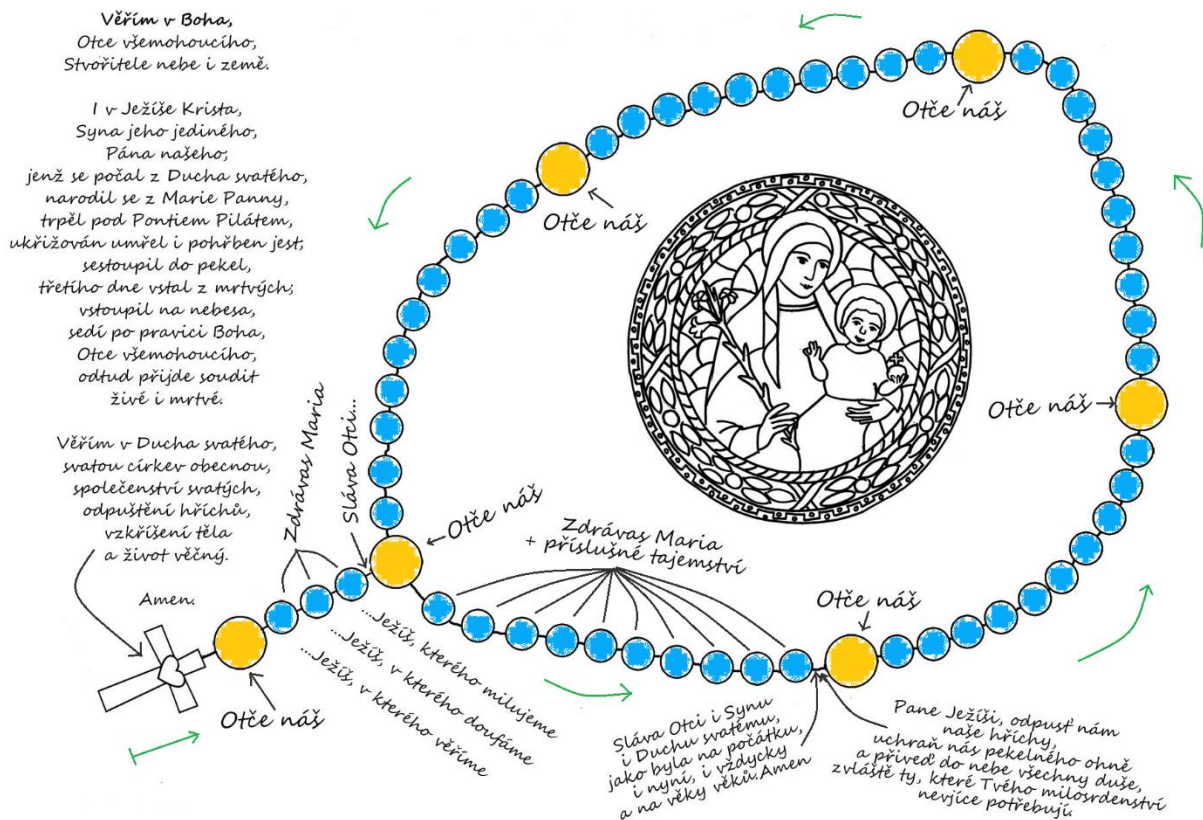
K andělu strážnému:

Anděle Boží, strážce můj, rač vždycky být ochránce můj: Mě vždycky ved' a napravuj, ke všemu dobrému mě vzbuzuj. Ctnostem svatým mě vyučuj, ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj. Tělo, svět, d'ávla přemáhám, na Tvá vnuknutí pozor dávám. A tak s tebou ve spojení ať vytrvám do skonání, po smrti pak v nebi věčně chválím Boha ustavičně. Amen.

Andělíčku můj strážníčku:

Andělíčku, můj strážníčku, opatruj mi mou dušičku
opatruj ji ve dne v noci, od škody a od zlé moci.
Andělíčku, strážce můj, Tělo, duši, Opatruj.

RŮŽENEC

Na závěr:

1x Zdrávas Královno ...

Oroduj za nás, Královno posvátného růžence, abychom byli hodni Kristových zaslíbení.

Modleme se:

Bože, Tvůj jednorozený Syn nám svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním získal věčnou spásu. Dej nám, prosíme, když v posvátném růženci blahoslavené Panny Marie o těchto tajemstvích rozjímáme, ať také podle nich žijeme a dosáhneme toho, co slibují; skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Božským Synem, Mátí, rač nám požehnání dáti. Amen.

RŮŽENCOVÁ TAJEMSTVÍ:

Radostný růženec (po, so)

*kterého jsi z Ducha Svatého počala.
s kterým jsi Alžbětu navštívila.
kterého jsi v Betlémě porodila.
kterého jsi v chrámě obětovala.
kterého jsi v chrámě našla.*

Bolestný růženec (út, pá)

*který se pro nás krví potil.
který byl pro nás bičován.
který byl pro nás trním korunován.
který pro nás nesl těžký kříž.
který byl pro nás ukřižován.*

Slavný růženec (st, ne)

*který z mrtvých vstal.
který na nebe vstoupil.
který Ducha Svatého seslal.
který Tě, Panno, do nebe vzal.
který Tě v nebi korunoval.*

Růženec Světla (čt)

*který byl pokřtěn v Jordánu.
který zjevil v Káně svou božskou moc.
který hlásal Boží království a vyzýval
k pokání.
který na hoře Proměnění zjevil svou slávu.
který ustanovil Eucharistii.*

Zaslíbení sv. růžence
zjevená sv. Dominikovi a bl. Alanu de la Roche

1. Kdo mi bude věrně sloužit recitováním posvátného růžence, obdrží mimořádné milosti.
2. Slibuji svou zvláštní ochranu a veliké milosti všem, kdo recitují můj růženec oddaně.
3. Růženec bude velmi mocnou zbraní proti peklu. Zničí neřest, osvobodí od hříchu a rozptýlí bludy.
4. Růženec způsobí, že ctnost a dobrá díla budou vzkvétat, a získá lidstvu nejhojnější Boží milosrdenství, nahradí v srdcích lásku ke světu láskou k Bohu a povznese lid, aby toužil po nebeských a věčných dobrech. Ó, jak jen se duše tímto prostředkem posvětil!
5. Ti, kdož se mi skrze růženec svěří, nezhynou.
6. Ti, kdo budou recitovat můj růženec zbožně a rozvažovat přitom o jeho tajemstvích, nebudou stíženi neštěstím a nezemřou špatnou smrtí. Hříšník se obrátí, spravedlivý poroste v milosti a získá zásluhy pro věčný život.
7. Ten, kdo bude mít pravou oddanost k mému růženci, nezemře nezaopatřen svátostmi církve.
8. Ti, kdo věrně recitují růženec, budou mít za svého života i ve smrti světlo Boží a velké množství jeho milostí. V okamžiku smrti budou mít účast na zásluhách svatých v ráji.
9. Rychle osvobodím z očistce duše, jež jsou oddané mému růženci.
10. Pravé děti mého růžence se budou v nebi těšit veliké slávě.
11. Oč v růženci požádáš, to obdržíš.
12. Všichni, kdo propagují posvátný růženec, obdrží ode mne pomoc ve svých potřebách.
13. Od svého božského Syna jsem získala, že všichni obhájci růžence budou mít během svého života a v hodině smrti za své přímluvce celý nebeský dvůr.
14. Všichni, kdo recitují růženec, jsou mé děti a bratři a sestry mého jediného Syna Ježíše Krista.
15. Oddanost mému růženci je velikým znamením předurčení.

Tipy k modlitbě růžence

- můžeme se modlit sami nebo ve společenství.
- Pokud nejsme schopni si najít zhruba půl hodiny vcelku, abychom se mohli růženec pomodlit, je možné se ho modlit „nepřetržitě“ celý den – tj. rozdělit si jednotlivé části během celého dne, první desátek po cestě na autobus, druhý po obědě.....
- Je možné se v pondělí pomodlit jeden desátek, druhý v úterý ... a takhle si celý růženec rozdělit na celý týden
- Existuje i biblický rozjímavý růženec (<http://www.fatym.com/taf/knihy/ruzenec.htm>)
- Můžeme se s dětmi modlit „dětský růženec světla“ – *ten, kdo se modlí, drží svíčku v ruce a poté zapálí další svíčku a podá tomu, kdo pokračuje v modlitbě*

- Růženec je typická poutní modlitba – ideální pro nedělní procházku...
- Růženec si můžete i vyrobit - můžete se inspirovat u východní tradice církve a uplést si vlastní růženec či tzv. čotky. Tento růženec se většinou plete jako dar pro konkrétní osobu, za kterou se při tom dotyčný modlí a postí.

Návod je např. zde: <https://www.youtube.com/watch?v=fIgyceEdDog>

Historie růžence

Modlitba růžence, tak jak ji známe dnes, se vyvíjela několik staletí. Už v křesťanském starověku se věřícím doporučovalo časté opakování andělského pozdravení – Zdravas Maria jako prostředek duchovního růstu. Od 12. století se postupně v Německu a Itálii šířila modlitba tzv. mariánského žaltáře, který vznikl jako „laická alternativa“ k breviáři, který se modlili duchovní a který sestával z modlitby 150 žalmů. Vzhledem k negramotnosti laiků se doporučovalo nahradit modlitbu žalmů mariánskými modlitbami. Aby se modlitby dobře počítaly, uvazovalo se na vždy 50 kamínek po 10 na šňůru a již tenkrát se pro ně vžil název „rosarium“, tj. zahrada růží věnovaných Panně Marii.

V roce 1214 se pak sv. Dominikovi zjevila Panna Maria a sdělila mu, že v boji za obrácení bludařů albigenkých mu bude velmi účinnou pomocí právě modlitba tohoto mariánského žaltáře a vyzvala ho k jejímu horlivému šíření. Sv. Dominik uposlechl a jím založený řád se pak velmi zasadil o šíření této modlitby, jakož i o její formální stránku – místo libovolných modliteb dominikáni zaváděli opakování andělského pozdravení Zdravas Maria a doporučovali navíc ještě připojit rozjímání o životě Krista a Panny Marie.

Během 14. a 15. století v důsledku papežského schizmatu a vlivu renesančních idejí modlitba mariánského žaltáře upadla v zapomnění. Na jejím znovuvzkříšení se podílel kartuziánský mnich Dominik z Prus, který také podle evangelií pevně stanovil témata k rozjímání a tak vznikl růženec radostný, bolestný a slavný. V této době už se také modlitba stále častěji nazývá „růžencem“. Na rozšíření modlitby napříč Evropou měl v této době také velkou zásluhu francouzský dominikán bl. Alan de la Roche, kterého k misijní činnosti ve prospěch růžence vyzvala opět sama Panna Maria slovy, že toto „je neúčinnější zbraň k záchraně lidstva“. Mariina výzva byla tehdy vpravdě aktuální, neboť církev v té době čelila nejen nejružnějším herezím, ale i tureckému nebezpečí. V této zoufalé situaci se dominikán, asketa a velký reformátor církve, papež sv. Pius V. rozhodl pevně se chytit slov Panny Marie a v roce 1569 oficiálně zavedl růženec v celé církvi a vyzval věřící k jeho horlivé modlitbě za záchranu křesťanské Evropy. Dle svědectví vojáků bojujících pak ve vítězné bitvě u Lepanta 7. října 1571 křesťanská flotila nezvítězila zbraní, ale že Bůh zasáhl na příhovor Panny Marie. Traduje se, že když papeži o dva týdny později přinesli zprávu o vítězství, nebyl vůbec překvapený neboť v hodinu vítězství, papež Pius V. náhle přerušil rozhovor s generálním pokladníkem, otevřel okno a dojatý radostně oznámil: „Naše křesťanská flotila v této hodině zvítězila nad Turky. Poděkujme Pánu!“ Podobná situace se opakovala o necelých sto let později, kdy s růžencem v ruce vyzýval kapucín Marco d'Aviano r. 1683 u Vídně spojené katolické oddíly pod vedením polského krále Jana Sobieského k obraně města před obrovskou tureckou přesilou – a i tenkrát byla Vídeň ubráněna.

Sv. Pius V. velmi ovlivnil i formu růžence. Aby se zabránilo nekontrolovatelnému pronikání lidové tvořivosti do růžence, což byl ostatně jeden z argumentů jeho odpůrců, ustanovil sv. Pius V. za závaznou jeho formu – stanovil tajemství (bolestná, radostná, slavná), tak jak je známe dnes, a přidal prosbu „Svatá Maria, ...“ Tajemství Světla přidal papež sv. Jan Pavel II. a navázal tak na Dominika z Prus, od něhož tato témata původně pocházejí.

Sama Panna Maria si modlitbu růžence tak říkajíc sama vede během staletí. Naposledy například slova: „*Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně, a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které Tvého milosrdenství nejvíce potřebují.*“ se do modlitby růžence přidávají právě na její přání vyslovené ve Fatimě. Během četných zjevení také Panna Maria mezi všemi modlitbami vyzývá právě ke každodenní modlitbě růžence.

Zdroj: <http://cervenobili.cz/14554/dejiny-modlitby-sv-ruzence/>

K inspiraci: <http://www.maria.sk/mariine-vitazstva>

KŘÍŽOVÁ CESTA

Modlitba křížové cesty je příležitostí k rozjímání nad utrpením našeho Pána Ježíše Krista. Zároveň se snažíme rozpoznat Jeho přítomnost na své vlastní cestě; ne jako toho, kdo stojí mimo nás, kdo sleduje, jak ji zvládáme, ale jako toho, kdo žije, raduje se a trpí v nás. Je to příležitost pro setkání s ním ve vlastním srdci, které často bývá životními trápeními sevřené, neschopné přijmout lásku Boží ani lidskou.

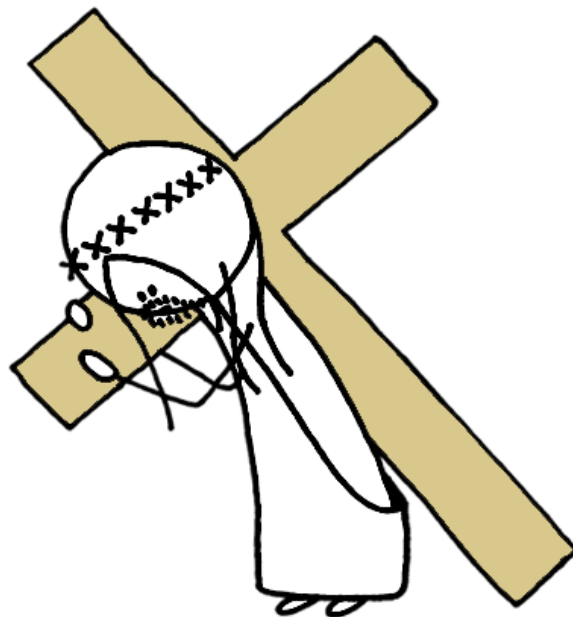
Křížová začíná většinou krátkým zamyšlením na úvod, následuje cesta po 14 zastaveních a opět modlitba na závěr.

Jednotlivá zastavení mají společnou strukturu:

1. Zastavení - Ježíš je odsouzen
*Klaníme se Ti, Pane Ježíši, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Následuje zamyšlení.
Ukřížovaný Ježíši, smiluj se nad námi (i nad dušemi v očistci).

Na následujících stránkách si můžete vybrat křížovou cestu, která Vám bude nejvíce vyhovovat.

Křížová cesta pro děti

Děti si stanoví nějaké předsevzetí na dobu postní.

Úvod: *V této křížové cestě chceme myslet na všechny děti na světě, zvláště za ty, které trpí hladem, nemocemi, umírají ve válkách a při těžkých pracích.*

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.
Pane Ježíši,
na křížové cestě budeme přemýšlet o Tvé bolesti,
kterou jsi vytrpěl za nás a za naše hříchy,
abys nám otevřel nebe.
Z vděčnosti za Tvoji lásku si chceme dát i tohle předsevzetí pro dobu postní,
a tak Ti udělat radost.

1. Lidé jakoby zapomněli, že je má Pán Ježíš rád a začali na něj před Pilátovým soudem žalovat a vymýšlet různé lži. Proto by nebylo pěkné, kdybychom si i my o jiných vymýšleli to, co není žádná pravda.

2. Pán Ježíš dostal těžký kříž a nesl ho. I my umíme nosit různé věci: mamince nákup, tatínkovi náradí... a to je správné.

3. Když Pán Ježíš upadl, nikdo jej nechtěl zvednout. Když nám ale někdy upadne na zem třeba namazaný rohlík -nezvedne se sám, musíme jej zvednout my, aby po něm lidé nešlapali.

4. Panna Maria byla smutná, když viděla Pána Ježíše. On se však na ni pěkně podíval, aby ji potěšil. Ani my nechceme být smutní, proto poprosíme Pána Ježíše, aby se i na nás stále pěkně díval jako na Pannu Marii.

5. Pán Ježíš už nemohl kříž unést, proto vojáci zastavili Šimona, aby mu pomohl. Šimon byl hodný. I děti jsou hodné, když doma pomáhají rodičům.

6. Veronika podala Pánu Ježíši šátek, aby si do něj alespoň utřel obličej. A my teď děkujeme Pánu Ježíši za to, že se můžeme doma umýt čistou vodou a být čistí.

7. Pán Ježíš šel pomalu, protože nesl těžký kříž. Lidé se kolem něho tlačili a možná, že do něj také někdo strčil, aby upadl. Není pěkné, když někdy do sebe strkáme, protože bychom také mohli upadnout a moc by nás to bolelo.

8. Pán Ježíš potkal cestou i maminky s dětmi. Maminky nad ním plakaly a děti nevěděly, co to znamená. My už to víme: Pán Ježíš nesl kříž a nechal se od lidí ukřižovat, aby nás spasil a přivedl do nebe a také proto, abychom se už nebáli - on nás chrání.

9. Pán Ježíš přišel na horu a spadl potřetí... Vojáci ho museli zvednout. A my už dobře víme, že když upadne bratříček nebo sestřička nebo náš kamarád, tak jim pomůžeme vstát, aby neplakali.

10. Pánu Ježíši vzali i šaty a on už neměl vůbec nic. Všichni lidé nejsou stejně bohatí, všechny děti nemají tolik hraček, jako máme my. Na světě jsou také děti, které mají hlad a nemají žádné hračky. My se jim však neposmíváme, protože i je má Pán Ježíš rád.

11. Ukřižovali Pána Ježíše, ale on to vydržel. Kolikrát ale my pláčeme: když upadneme, když nás píchne komár, když nedostaneme bonbón... Zkusme také i my něco vydržet bez plakání.

12. Ještě než Pán Ježíš zemřel, prosil svého nebeského Otce, aby lidem odpustil jejich hříchy. Chtěl je zachránit. Ani my se proto nesmíme na druhé zlobit.

13. Když přátelé sňali tělo Pána Ježíše z kříže, jistě byli všichni smutní. My už ale víme, že když někdo zemře, tak jej k sobě přijme Pán Ježíš, aby mu za jeho dobré skutky dal věčný život.

14. Pána Ježíše uložili do hrobu a vypadalo to, že bude pořád mrtvý. (Jako když vezmeme semínko a zasadíme je: Nejprve vypadá jako mrtvé, ale za pár dní se ukážou první lístky a ze semínka roste nová - živá rostlinka pro radost.) Ale v neděli ráno vstal Ježíš z mrtvých a všem lidem přinesl radost. A lidé tak poznali, že všechno dobře dopadlo, a když budou i oni věřit Pánu Ježíši a jeho slovům, tak se nemusí smrti bát.

Závěr:

Bože, Ty jsi Otcem všeho na nebi i na zemi.
Dej, ať skrze Tvého Syna Ježíše Krista,
zrozeného z ženy působením Ducha Svatého,
který je zdrojem lásky,
každá lidská rodina na této zemi se stane
skutečnou svatyní života a lásky pro pokolení,
která se neustále obnovují.

Dvouřádková křížová cesta

První věta je myšlenka na rozjímání, druhá námět na modlitbu. Zde se dává nejširší prostor k vlastním myšlenkám. Tento vzor je nejvhodnější pro přechod k celkovému samostatnému konání Křížové cesty.

1. **Soud.** Pane, snášíš pobořující nespravedlnost. Učíš mě snášet i to, co se mi zdá nezasloužené.
2. **Kříž.** Pane, bereš na ramena kříž. Učíš mě, abych byl připravený na utrpení, když jsou nevyhnutelná.
3. **Pád.** Ježíši, padáš. A vstáváš. Posilňuj mě, když kříž bude převyšovat moje síly.
4. **Marie.** Ježíši, opouštíš svoji Matku. Posiluj mne, když mám opustit milé osoby pro vyšší cíle.
5. **Šimon.** Šimon ti pomáhá. Dej, ať se nikdy nevyhýbám pomáhat ti ve svých bližních.
6. **Veronika.** Ježíši, jemnocitně odměňuješ Veroniku. Naplňuj mě pozorností vůči těm, kteří mi prokáží i sebemenší službu.
7. **Druhý pád.** Padáš za ty, kteří tě vedou na popravu. Dej mi sílu pracovat i pro ty, kteří mi činí zlo.
8. **Ženy.** I ve svém utrpení poučuješ a napomínáš. I v bolesti a utrpení chci zůstat věrný svému povolání.
9. **Třetí pád.** Potřetí padáš a vstáváš. Nežádáš tedy, abych nikdy nebyl slabý, ale žádáš, abych vstal.
10. **Vysvlékání ze šatů.** Vysvlékání se přidávalo k tělesným mukám jako duchovní potupení. Dej, ať vždy si vzpomenu na tebe, když mě budou tupit.
11. **Přibíjení.** Znemožnili ti každý pohyb, ale přesto nerezignuješ ve svém spásném díle. Dej, abych v jakýchkoli omezeních nerezignoval ve svém povolání.
12. **Smrt.** Nikdo ti nevzal život. Sám ho dáváš. Z lásky. Dej, abych byl mužem oběti. Z lásky.
13. **Snímání.** Matka bere do náruče tvoje mrtvé tělo. Matko, vezmi mne do náruče nyní i v hodině mé smrti.
14. **Hrob.** Nezůstal jsi v hrobě ležet. Vstal jsi, Pane, a žiješ. Ježíši, dej, ať s tebou zemřeme a s tebou věčně žijeme.

Amen.

Křížová cesta mládeže

Vstupní modlitba: Pane Ježíši, chceme v této chvíli ujít kus "Křížové cesty" s tebou a zamyslet se nad tím, co nám ještě chybí k tomu, abychom tě mohli plně následovat. Dej nám, Pane, poznat všechno to, čím tě urážíme, čím ti podráždíme nohy, čím tě mučíme a křížujeme, abychom se mohli zamyslet nad tím, jak napravit všechny své chyby. Ať nám tato křížová cesta k tomu pomůže. Amen.

Zastavení 1. – Ježíše odsuzují na smrt.

Nikoho nezabil, nikoho nepodvedl, nikomu neublížil, a přesto je odsouzen. Je to nespravedlivé, chtělo by to tedy obhajobu, protest. Pán Ježíš ale mlčí, přijímá. Neříká - nesouhlasím. Jistě zná cenu pokory a ví, že pokora a mlčení jsou v Božím plánu boje proti zlu účinnější, než slova nesouhlasu, obhajoby. Neohlíží se na to, co řeknou lidé, zda ho budou považovat za blázna. Kolikrát se hájíme my? Jen se nás někdo dotkne maličkovostí, už si nic nenecháme líbit. Hájíme se tehdy, když dotyčný má pravdu, natož když pravdu máme my. Bouříme se, hádáme se, rozčilujeme se, cítíme se ukřivdění, jsme uraženi.

Odpusť nám, Pane, že neumíme mlčet.

Zastavení 2. – Ježíš bere na sebe kříž.

Pán Ježíš bere kříž. Neříká nechci – ačkoliv ho nenese sám za sebe, ale nese ho za nás. A zatím my - nechceme se zapřít v jídle, v zábavě, v televizi, nechce se nám nést svoje obtíže, svůj kříž a to už ani neuvažujeme, že bychom měli nést kříž za druhé. Kolikrát denně to slovo letí vesmírem a zraňuje toho, který si nás vyvolil, který nám nabídl své přátelství, dokonce za nás dal svého Syna, který "nechci" neřekl. Rozmysleme si každé "nechci", neříkejme je proto, že zpátky už vzít nelze.

Odpusť nám, Pane, každé naše "nechci", kterým jsme odmítli tvou vůli a poslouchali protivníkův hlas.

Zastavení 3. – Ježíš padá pod křížem poprvé.

Křížová cesta není zaranžovaná podívaná, je reálná, je živá. Pán Ježíš musí projít překážkami, mezi které patří i pády. Nereaguje na ně tím, že by byl nervozní, že by měl hysterický záchvat, neříká, že na to nestačí, vstává a pokračuje. A kolik bojů, překážek jsme už vzdali my, někdy na počátku, někdy uprostřed, někdy dokonce i předem. Často jsme si to logicky zdůvodnili, chtěli jsme pochopení od druhých... A zatím jsme měli dost sil se zvednout a jít dál. Chtělo to jen zatnout zuby, poručit si. A proto příště ať platí místo - nestačím na to - chci! Odpusť Pane, že jsme byli líní, ustrašení, lenošní, a že jsme nebojovali.

Zastavení 4. – Ježíš se setkává se svou matkou.

Maria, člověk, který odpověděl na Boží výzvu ano. Neodmítá Boží plán, přijímá, raduje se z něho. Kolikrát jsme svým postojem řekli Bohu: Nestojím o tvé plány, jsou příliš náročné, budu pro druhé bláznem, budu se muset zapírat a já si chci něco užít... Copak není Bůh náš otec, a nedává nám jen to nejlepší? Nechávám se oklamat tím, co je povrchní, dočasné, líbivé... a nestojím o dary z rukou Boha.

Odpusť nám, Pane, že jsme nestáli o tvou lásku, přátelství, klid a zaměřili se na hodnoty, které nás uspokojily jen na chvíli.

Zastavení 5. – Šimon pomáhá nést kříž.

Šel kolem Šimon z Kyrény. Třeba pospíchal, možná chtěl, možná ho donutili, ale zastavil se, udělal si čas a šel za Pánem Ježíšem část křížové cesty. Žijeme ve století rychlosti, spěchu a uspěchanosti. Každý den se za něčím honíme, pospícháme, běžíme. Každý z nás také stále říká: "Nemám čas..." Nemám čas jít pomalu a obdivovat květiny, slunce a ticho. Nemám čas se modlit a na druhé straně se dokážeme hodinu dívat na televizi, poslouchat rádio, pomlouvat bližního, kritizovat nadřizené. Dostali jsme od tvůrce čas jako vzácnou a křehkou veličinu, ale neumíme ho jaksi využívat.

Pane, odpusť nám, že maříme čas zbytečnostmi a nevyužíváme ho podle tvých představ.

Zastavení 6. – Veronika podává Ježíšovi roušku.

Žena - není jí jedno, že tu jde člověk, který trpí, není lhostejná. Mysleme na ženy, na matky, které se zbavují svých dětí. Upírají život těm, kteří se nemohou bránit. Nezajímá je jejich souhlas, je jim to jedno. Kde je u těch žen soucit, kde láska, smysl pro krásu a spravedlnost? Smysl pro oběť – je jim to jedno - ve jménu pokroku, ve jménu vědy, rozumu... Jestliže je to možné, Pane, přijmi naši oběť jako smír za ty, které zabíjí své nenarozené děti.

Zastavení 7. – Ježíš padá pod křížem podruhé.

Další překážka. My bychom řekli: Už zase? Už nemám náladu. Ale říkáme to tak často, tak často jsme netrpěliví. Neříká to však Pán Ježíš. Ví, že musí usmířit mnoho hříchů, plní vůli svého Otce, aniž by se ptal: jak to bude ještě dlouho trvat? A proč také nejde někdo jiný?... Neřídí se pocity svými, svou náladou, nevnučuje Bohu své názory. Ale my se mnohdy řídíme svou náladou.

Odpusť nám, Pane, že jsme se řídili svou náladou, že jsme chtěli prosazovat svou vůli, a ne prožívat slova modlitby – buď vůle tvá...

Zastavení 8. – Jeruzalémské ženy pláčou nad křížem.

Kolikrát říkáme: To nemá cenu, tím nikomu nepomohu... A tak se nezajímáme, protože bychom tím nikomu nepomohli... A zatím každý sebezápor, každá oběť, každá modlitba se skrze Boha promění v nějakou milost, i když my to nevidíme. Jsme součástí těla Kristova, které stále trpí, je pronásledováno, bičováno, posmíváno a tak prožíváme jeho bolesti - jako prožívaly Kristovu bolest ženy, které ho potkaly.

Pane, odpusť, že jsme se nezajímali o život církve, celé církve, celého těla Kristova a nepomáhali svojí obětí, sebezáporem, modlitbou...

Zastavení 9. – Ježíš padá pod křížem potřetí.

Bolest, únava se stupňují. Další pád. My v životě upadneme vícekrát, jsme vyčerpáni. Jsou někdy situace, kdy na nás doléhá utrpení ze všech stran. Když nás opustí přátelé, jsme sami... a tak řekneme: Už to nevydržím. A hroučíme se. Není přece ale možno, aby nás opustil ten, který si nás vyvolil, nebo aby nám dal větší kříž, než můžeme unést. Nalomenou třtinu nedolomí...

Odpusť nám, Pane, že jsme malomyslní.

Zastavení 10. – Ježíš svlečen ze šatů.

Nestačilo bičování, plivání, nadávky. Nenávist jde dál. Berou Pánu Ježíši i šaty. Oni nenávidí - on miluje. Je to protiklad, který byl nutný pro spásu nás všech. I v našem srdci je někdy nenávist. Nenávidíme věci, lidi... Místo lásky a odpuštění - nenávidíme. A to, co bychom měli nenávidět - hřích v jakémkoliv podobě, to mnohdy přijímáme.

Pane, odpusť nám, kde je místo lásky nenávist a kde v případě hříchu není nenávist, ale souhlas.

Zastavení 11. – Ježíš ukřižován.

Mohli jsme dostat větší důkaz lásky Krista k nám? Je za nás ukřižován. Má nás rád, i když jsme ho kolikrát zapřeli, zradili a opustili. A co všechno a koho my nemáme rádi? Nemáme rádi to a to jídlo, nadáváme na počasí, nemáme rádi toho a toho člověka. Dostali jsme příkaz lásky. Miluj svého Boha a bližního. Jak tento příkaz plníme?

Odpusť, Pane, naši nelásku vůči tobě a vůči bližním.

Zastavení 12. – Ježíš na kříži umírá.

Pán Ježíš umírá. Dívá se dolů na ty, kteří ho odsoudili. Nespílá jim, neříká, že jim neodpustí. Ať slunce nezapadá nad vaším hvěvem. Jak je to s námi? Jak si odpouštíme vzájemně jako bratři, jako přátelé? Neodmítli jsme někdy ruku nabídnutou ke smíru? Nečekali jsme někdy až první přijde ten druhý, protože co bych já se pokořoval, já jsem nezačal... Odpouštějme si navzájem, protože totéž chceme my po ostatních a po Bohu. Ve hněvu není lásky. Z hněvu se raduje jen ďábel a Bůh má zármutek.

Odpusť, Pane, že jsme si nedokázali odpouštět.

Zastavení 13. – Ježíš snat z kříže.

Velká Matka, velká žena. Maria je velká tím, že řekla Bohu své ano. Neřekla - ne. Dokázala svou poslušností umlčet otázky a nedůvěru. Bůh je trpělivý, my ne. Bůh odpustí - my zase ne. Napravme naše skutky. Právě ony křičí celému světu ne!

Pane, odpusť nám, že jsme odmítli tvůj scénář a roli nám určenou. Povstane z toho život, pro nás i pro ostatní.

Zastavení 14. – Ježíš položen do hrobu.

Pán Ježíš svoji křížovou cestou došel až do konce. Neříkal na ní slova: nechci, nesouhlasím, nevydržím, nemám čas, neodpustím, nenávidím, nemám náladu... Není to i pro nás návod, jak zvládat svou křížovou cestu, jak žít? Zkusme ochudit svůj život o tato slova, aby se stal bohatším.

Závěrečná modlitba:

Pane, nyní nás propustíš ze svatého místa svého utrpení. Vracíme se opět do svého všedního života. Naučil jsi nás, že naše utrpení není žádnou temnou robotou, proti které se marně vzpíráme nebo v ní ochabujeme a zoufáme si. Je sice trpké, přichází však od Boha a má způsobit naši spásu. Naučil jsi nás, jak máme svůj kříž nést s důvěrou v Boha a z lásky za druhé. Proto nám napiš tuto svatou pravdu hluboko do srdce, abychom na ni nikdy nezapomněli. A nech ji oživit zvláště tehdy, až bude čas: v hodině soužení. Proto chceme myslet na to, co jsi nám dnes řekl a dle toho jednat. Amen.

KORUNKA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

(modlí se na klasickém růženci)

*Ve Jménu Otce, i Syna, i Ducha Svatého
Otče náš ... Zdrávas Maria ... Věřím v Boha ...*

Na velkých zrnkách:

*Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev, Duši a Božství Tvého
nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír
za hříchy naše i celého světa.*

Na malých zrnkách:

*Pro Jeho bolestné utrpení, buď' milosrdný k nám
i k celému světu. 10x*

Na závěr:

*Svatý Bože, Svátý Silný, Svátý Nesmrtelný, smiluj se nad
námi a nad celým světem. 3x*

*Ó, Krvi a vodo, která jsi vytryskla z Nejsvětějšího Srdce Ježíšova jako zdroj milosrdenství pro
nás, důvěřuji Ti. 3x*

Ježíši, důvěřuji ti.

Zaslíbení koruky k Božímu milosrdenství

Modlitba Korunky k Božímu milosrdenství je založena na viděních polské řeholnice sv. Marie Faustyny Kowalské (1905-1938, kanonizována r. 2000). Modlitba byla formálně schválena papežem Janem Pavlem II. v roce 2001. Je součástí Novény k Božímu milosrdenství, ale modlívá se i odděleně od ní. Podle vidění sestry Faustyny, jak si je zaznamenala ve svém deníku, obdrží při smrti všichni, kteří se tuto korunku modlí, velkou milost. V jejím vidění jí Pán Ježíš řekl:

Skrze modlitbu této Korunky rád dám všechno,
oč mě budou prosit.

Duše, které budou vzývat mé milosrdenství, nezakusí v hodině smrti strach. Kde se budou tuto Korunku modlit u umírajících, postavím se mezi Otcem a umírající duší ne jako spravedlivý Soudce ale jako milosrdný Spasitel.

Když se tuto modlitbu se zkroušeným srdcem pomodlíš za některého hříšníka,
dám mu milost obrácení.

*Ó krvi a vodo, která si vytryskla z nejsvětějšího srdce Ježíšova
jako zdroj milosrdenství pro nás,
důvěřuji Ti.*

NOVÉNA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

Novéna k Božímu milosrdenství, kterou ji Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství, začíná na Velký pátek a končí v sobotu před 2. nedělí velikonoční. Tato neděle je svátek Božího milosrdenství.

Pán Ježíš řekl sv. Faustyně: „Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všchnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti. Každého dne přivedeš do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do toho moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. Budeš to dělat v tomto i v budoucím životě. A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítну. Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení.“

1. den:

Modleme se o milosrdenství Boží pro celé lidstvo, zvláště pro hříšníky.

„Dnes mi přiveď celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.“

Nejmilosrdnější Ježíši, je ti vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na důvěru, kterou klademe ve tvou nekonečnou dobrotu, a všechny nás přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme tě o to pro lásku, jež tě pojí s Otcem a Duchem svatým.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo a zvláště na ubohé hříšníky, vždyť celé lidstvo je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově srdci, a pro Jeho bolestné utrpení prokaž nám své milosrdenství, abychom všemohoucnost tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

2. den:

Modleme se za kněze a řeholníky, skrze něž stéká Boží milosrdenství na lidstvo.

„Dnes mi přiveď duše kněží, řeholníků a řeholnic a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi dodaly sílu, abych vydržel hořké utrpení; skrze ně, jako skrze průtoky, stéká na lidstvo mé milosrdenství.“

Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom uskutečňovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží, řeholníků a řeholnic, a naplň je silou svého požehnání a pro lásku srdce svého Syna, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim svou sílu a světlo, aby dokázali vést ostatní po cestách spásy a aby společně zpívali ke cti tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věky věků. Amen.

3. den:
Modleme se za všechny věrné křesťany.

„Dnes mi přiveď všechny zbožné a věrné duše a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly mi kapkou útěchy v moři hořkosti.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem štědře udílíš milosti z pokladnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme tě o to pro nesmírnou lásku, již plane tvé srdce k nebeskému Otci.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby tvé nesmírné milosrdenství s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly na věky věků. Amen.

4. den:
Modleme se za pohany a nevěřící, kteří ještě neznají Boží milosrdenství.

„Dnes mi přiveď pohany a ty, kteří mě ještě neznají. Také na ně jsem myslel při mém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.“

Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího srdce duše pohanů, kteří tě neznají; nechť je osvítil paprsky tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali tvé podivuhodné milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího srdce.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo tě ještě neznají, ale jejichž duše jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově srdci. Přitáhni je do světla evangelia. Tyto duše neví, jak velikým štěstím je tebe milovat. Učiň, ať i ony oslavují štědrost tvého milosrdenství na věky věků. Amen.

5. den:
Modleme se za bloudící ve víře.

„Dnes mi přiveď duše odloučených bratří a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé tělo i srdce – moji církve. Když se vracejí k jednotě s církví, hojí se mé rány, a tak zmírňují mé utrpení.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi dobro samo, ty neodpíráš světlo těm, kdo prosí, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího srdce duše našich odloučených bratří a přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího srdce, ale učiň, ať i oni oslaví štědrost tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše našich odloučených bratří, zvláště na ty, kteří promrhali tvá dobra a zneužili tvých milostí zarputilým setrváváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni v nejslitovnějším Ježíšově srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké milosrdenství na věky věků. Amen.

6. den:
Modleme se za malé děti a duše, jež se jim podobají.

„Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral. Viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů. Na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost může přijmout pouze pokorná duše; pokorným duším dávám svou důvěru.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem...“, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení. Jsou vonící kyticí před Božím trůnem, vůní, jíž se sytí sám Bůh. Tyto duše stále přebývají ve tvém nejslitovnějším srdci a neustále a navěky zpívají píseň lásky a milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají tvému Synu; jejich vůně stoupá ze země až k tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím tě pro lásku a tvé zalíbení v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti tvého milosrdenství na věky věků. Amen.

7. den:
Modleme se za ty, kteří uctívají Boží milosrdenství a šíří v ně důvěru, a tím se stávají živým obrazem milosrdného srdce Ježíšova.

„Dnes mi přiveď duše, které zvláštním způsobem uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nehlouběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odleskem mého slitovného srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem. Žádná z nich se nedostane do pekelného ohně. Každou budu zvlášť bránit v hodinu její smrti.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jehož srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího srdce duše, které obzvlášť ctí a oslavují velikost tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha; v nejrůznějších trápeních a překážkách jdou vpřed s důvěrou ve tvé milosrdenství. Jsou s tebou sjednoceny a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, nýbrž je v okamžiku skonu obejmeme tvé milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které oslavují a uctívají největší z tvých vlastností – tvé bezedné milosrdenství, a které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově srdci. Tyto duše jsou živým evangeliem, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich srdce, přeplněné radostí, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím tě, Bože, prokaž jim své milosrdenství, podle jejich naděje a důvěry v tebe. Necht' se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl, že duše, které budou uctívat jeho nevyčerpatelné milosrdenství, bude sám chránit v životě a zvláště v hodině smrti jako vlastní slávu. Amen.

8. den:

Modleme se za duše v očistci, aby proudy krve Ježíše Krista mírnily a zkrátily jejich utrpení, jímž splácejí dluhy své viny Boží spravedlnosti.

„Dnes mi přiveď duše, které jsou uvězněny v očistci, a ponoř je do propasti mého milosrdenství; ať prameny mé krve ochladí jejich palčivou trýzeň. Všechny tyto duše velmi miluji, splácejí dluh mé spravedlnosti. Je ve tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně. Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku tvého nejslitovnějšího srdce duše z očistce, které jsou ti velmi milé, které však musí splatit dluh tvé spravedlnosti. Necht' proudy krve a vody, které vytryskly z tvého srdce, uhasí plameny očistcového ohně, aby i tam byla oslavována moc tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očistci, jež jsou skryty v nejslitovnějším srdci Ježíšově. Prosím tě, pro bolestné utrpení Ježíše, tvého Syna, a pro hořkost, již byla zaplavena jeho nejsvětější duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem tvé spravedlnosti. Nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, tvého nejmilejšího Syna, neboť věříme, že tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné. Amen.

9. den:

Modleme se za vlašné duše, jež byly příčinou strašných bolestí Krista Pána v Getsemanech.

21

„Dnes mi přiveď duše vlašné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemanech dostalo od vlašných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl: Otče, odejmi ode mě tento kalich, je-li to Tvá vůle. Poslední záchranou pro ně je utéci se k mému milosrdenství.“

Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku tvého nejmilovanějšího srdce vlašné duše. Ať se tyto chladné duše, které se podobají mrtvolám a naplňují tě takovým odporem, rozežhřejí v ohni tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství, přitáhni je do výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť ty můžeš všechno.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na vlašné duše, uzavřené v nejslitovnějším srdci Ježíšově. Otče milosrdenství, prosím tě, pro hořké utrpení tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvající umírání na kříži dovol, aby také ony oslavovaly propast tvého milosrdenství. Amen.

LITANIE K NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI JEŽÍŠOVU

Pane, smiluj se. *Pane, smiluj se.*

Kriste, smiluj se. *Kriste, smiluj se.*

Pane, smiluj se. *Pane, smiluj se.*

Bože, náš nebeský Otče, *smiluj se nad námi.*

Bože Synu, Vykupiteli světa,

Bože Duchu svatý,

Bože v Trojici jediný,

Srdce Ježíšovo, Srdce Syna věčného Otce, *smiluj se nad námi.*

Srdce Ježíšovo, utvořené Duchem svatým v lůně panenské Matky,

Srdce Ježíšovo, podstatně spojené se Slovem Božím,

Srdce Ježíšovo, nekonečně vznešené,

Srdce Ježíšovo, svatý chrám Boží,

Srdce Ježíšovo, stánku Nejvyššího,

Srdce Ježíšovo, dome Boží a brána nebe,

Srdce Ježíšovo, planoucí výhni lásky,

Srdce Ježíšovo, v němž přebývá Boží spravedlnost a slitování,

Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky,

Srdce Ježíšovo, hlubino všech ctností,

Srdce Ježíšovo, hodné veškeré chvály,

Srdce Ježíšovo, králi a střede všech srdcí,

Srdce Ježíšovo, pokladnice veškeré moudrosti a umění,

Srdce Ježíšovo, ve kterém přebývá všechna plnost božství,

Srdce Ježíšovo, Otci ze všech nejmilejší,

Srdce Ježíšovo, z jehož plnosti jsme všichni přijali,

Srdce Ježíšovo, odvěká touha všeho tvorstva,

Srdce Ježíšovo, trpělivé a nejvyšší milosrdné,

Srdce Ježíšovo, bohaté a štědré ke všem, kdo tě vzývají,

Srdce Ježíšovo, prameni života a svatosti,

Srdce Ježíšovo, smírná oběť za naše hříchy,

Srdce Ježíšovo, potupami nasycené,

Srdce Ježíšovo, pro nepravosti naše ztrýzněné,

Srdce Ježíšovo, až k smrti poslušné,

Srdce Ježíšovo, kopím probodené,

Srdce Ježíšovo, prameni dokonalé útěchy,

Srdce Ježíšovo, živote náš a naše vzkříšení,

Srdce Ježíšovo, pokoji náš a naše smíření,

Srdce Ježíšovo, za hříšníky obětované,

Srdce Ježíšovo, spásu všech, kdo v tebe doufají,

Srdce Ježíšovo, naděje všech, kdo v tobě umírají,

Srdce Ježíšovo, radosti všech svatých,

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. 3 x

K: Ježíši tichý, srdce pokorného,

L: *přetvoř naše srdce podle Srdce svého.*

K: (Modleme se) Všemohoucí věčný Bože, pohleď na Srdce svého milovaného Syna, shlédni na chvály a dostiučinění, které ti přináší za nás hříšníky; usmiř se a odpusť nám, když skrze ně prosíme o tvé milosrdenství. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

V: *Amen.*

Modlitba zasvěcení Srdci Ježíšovu

Ježíši, Vykupiteli lidského pokolení, shlédni na nás, pokorně klečící před tvým oltářem:

Jsme tvoji a tvoji chceme i zůstat.

Abychom se s tebou ještě vroucněji mohli spojit,

proto se dnes každý z nás dobrovolně zasvěcuje tvému Srdci.

Mnozí lidé tě dosud nepoznali, mnozí tvými příkázáními pohrdli a odmítli tě;

smiluj se nad nimi, dobrotivý Ježíši, a přitáhni je všechny na své svaté Srdce.

Bud', Pane, králem nejen svých věrných, kteří tě nikdy neopustili,

ale i marnotratných synů, aby se vrátili brzo do otcovského domu a nezhynuli hladem a bídou.

Bud', Pane, králem i těch, které od tebe oddělily mylné názory a rozkol;

povolej je k bezpečí pravdy a k jednotě víry, aby byl jeden ovčinec a jeden pastýř.

Daruj své církvi pokoj a svobodu, propůjč všem národům mír a jistotu. Ať ze všech končin země zaznívá jeden hlas:

Sláva božskému Srdci, které nám přineslo spásu. Jemu bud' čest a chvála navěky.

AMEN.

LITANIE KE VŠEM SVATÝM

Pane, smiluj se. *Pane, smiluj se.*

Kriste, smiluj se. *Kriste, smiluj se.*

Pane, smiluj se. *Pane, smiluj se.*

Svatá Maria, Matko Boží, *oroduj za nás.*

Svatý Michaeli, ...

Svatí Boží andělé,

Svatý Jene Křtiteli,

Svatý Josefe,

Svatý Petře a Pavle, *orodujte za nás.*

Svatý Ondřeji,

Svatý Jene,

Svatá Maří Magdaléno,

Svatý Štěpáne,

Svatý Ignáci z Antiochie,

Svatý Vavřinče,

Svatý Václave,

Svatý Vojtěchu,

Svatý Jene Nepomucký,

Svatá Perpetuo a Felicito, *orodujte...*

Svatá Anežko,

Svatý Řehoři,

Svatý Augustine,

Svatý Athanasie,

Svatý Bazile,

Svatý Martine,

Svatý Cyrile a Metoději, *orodujte...*

Svatý Benedikte,

Svatý Františku a Dominiku, *orodujte...*

Svatý Františku Xaverský,

Svatý Jene Maria Vianneyi,

Svatá Hedviko,

Svatá Anežko Česká,

Svatá Brigito Švédská,

Svatá Kateřino Sienská,

Svatá Terezie od Ježíše,

Všichni svatí a světice Boží, *orodujte...*

Měj s námi slitování, *vysvobod' nás, Pane.*

Ode všeho zlého, ...

Ode všeho hříchu,

Od smrti věčné,

Svým vtělením,

Svou smrtí a zmrtvýchvstáním,

Sesláním Ducha Svatého,

I když jsme hříšníci, *prosíme Tě, vyslyš nás.*

Veď a ochraňuj svou Církev,

Papeži a biskupům, kněžím a jáhnům dej

věrnost ve svatém povolání,

Všem národům dej mír a pravou svornost,

Nám všem dej sílu vytrvat ve Tvé službě,

Ježíši, Synu Boha živého,

Kriste, uslyš nás. *Kriste, uslyš nás.*

Kriste, vyslyš nás. *Kriste, vyslyš nás.*

Modleme se:

Bože, Ty víš, jak jsme slabí a bezmocní;

dej nám sílu, abychom Tě milovali, jako

Tě milovali Tvoji svatí. Prosíme o to skrze

Krista, našeho Pána. Amen.

VLASTNÍ MODLITBA

Lidé si často stěžují, že se neumí modlit a ptají se: „Jak se mám modlit?“ Pokud máte podobný problém, řekněte to přímo Bohu a už tím se modlíte.

Modlitba není o počtu slov ani o specifické činnosti, je to o tom, že JSTE se svým Stvořitelem. Samozřejmě tohle „bytí“ potom nabývá konkrétních projevů, kterými se vyjadřuje – modlitba slovy, zpěvem, prací ... Bůh je s námi stále a proto se s nadsázkou dá říci, že cokoliv co děláte – a Bohu se líbí !!! – je vlastně modlitba.

Na druhou stranu můžeme pracovat na bohu libém díle dnem i nocí se slovy „*však to dělám pro vás*“ (manžela/manželku/děti...), ale pokud si nevyhradíme na své milé také čas, kdy s nimi prostě jen tak posedíme a popovídáme, zcela oprávněně se budou cítit odstrčení a nemilovaní. S Bohem je tomu právě tak.

Existuje tedy spousta způsobů, jak se modlit. Řadu z těch tradičních modliteb jsme měli možnost se s Cestičkou modlit během celého roku, ale můžeme se modlit i vlastními slovy nebo využít různé jiné typy.

Obecně při modlitbě vlastními slovy bychom měli Bohu:

Děkovat – za to, co máme; co se nám podařilo; za vyslyšení proseb...

Prosit – za konkrétní potřeby nejen naše ale i lidí kolem nás

Chválit Boha – krása stvoření nám odhaluje Boha a učí nás vděčnosti

Zkusme se jen tak posadit a za celý ten liturgický rok se zamyslet, co jsme všechno prožili a zda jsme za to Pánu Bohu poděkovali. Kam jsme se posunuli, které radostné ale i náročné věci jsou stále před námi... a s důvěrou to předložme Hospodinu.

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám,
dává mi prodlévat na svěžích pastvinách,
vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout.

Občerstvuje mou duši,
vede mě po správných cestách
pro svoje jméno.

I kdybych šel temnotou rokle,
nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.

Tvůj kyj a tvá hůl,
ty jsou má útěcha.

Prostíráš pro mě stůl
před zraky mých nepřátel,
hlavu mi mažeš olejem,
má číše přetéká.

Štěstí a přízeň mě provázejí
po všechny dny mého života,
přebývat smím v Hospodinově domě
na dlouhé, předlouhé časy.